

som udgangspunkt en meget vigtig ting, og det er godt opfyldt i det regelsæt, der er her.

For det andet skal det efter min opfattelse indebære et reelt fremskridt, og det gør det også. Det er fri for vækstfremmere, i svineproduktionen er der tale om løse søer, der er ingen halekuperinger, der er fire ugers fravæning, mens der er mange, der fravæner ved tre uger, det er et halmbaseret husdyrsystem, og der er nogle arealkrav, der opfylder også det, man kan kalde de egentlig ideelle krav.

Jeg mener også, det er en vigtig ting, at når det drejer sig om kvæg, er der gode ting i det med hensyn strøelse og andre forhold.

Endelig er det et nationalt mærke, som tager udgangspunkt i det hjemlige niveau, og det er efter min opfattelse afgørende, hvis man skal lave en mærkningsordning, som også skal gå skridt fremad. Man kan prøve at forestille sig, at man her skulle lave et mærke, der skulle dække Europa og f.eks. omfatte Spaniens opfattelse af husdyrvelfærd. Det ville næppe få nogen let gang på jord. Her kan vi til gengæld komme noget længere, end det egentlige regelsæt for produktionen i Danmark dækker. Det er en meget vigtig ting, også for den videre udvikling af mærket.

Det er et statsmærke, og det medfører en politisag, hvis der er svindel. Det er også godt. Det var ikke tilfældet med de integrerede produktionsmærker og heller ikke med Svanemærket. Det har også en bred tilslutning fra både producenter, forbrugere og Dyrenes Beskyttelse, og det er også vigtigt.

Hovedsageligt taler mange gode ting i det for etableringen af et kvalitetsmærke, som vil få en positiv virkning på miljø og dyrevelfærd. Men der er to forhold, som efter min opfattelse bør ændres. Det ene er, at selve regelsættet på nogle enkelte punkter netop blokerer for udearealer, det, jeg vil kalde økologiens forgård. Man kan komme til at anlægge et staldsystem, som ikke umiddelbart kan anvendes til økologisk produktion. Det synes jeg er utrolig uheldigt, og med de briller ville jeg gerne have, at man kiggede på selve vejledningen om udformningen af stierne, og så vidt jeg kan se, er det, der mangler, at der kan etableres adgang til udearealer.

Det andet er gensplejsning. Man henviser til den tidligere folketingsbeslutning om gensplejsning, dvs. den negative mærkning. Dér mener jeg, at en kvalitet ved det her mærke bør være, at alt, der er produceret i det her system og sælges under dette kvalitetsmærke, på intet tids-

punkt i produktionen har haft noget med gensplejsning at gøre. Vi har fremsat et forslag til mærke for gensplejsningsfri produkter, og jeg mener, at de krav, der stilles i det forslag, bør opfyldes af det mærke her.

Jeg synes også, at Landsforeningen Økologisk Jordbrug bør have plads i Fødevarerudvalget. Det er vigtigt at have dem med, for det er jo dem, der repræsenterer ikke alene forgården, men også det ideelle produkt. De kan netop hele tiden påpege, hvis man kommer til at lave nogle regler eller træffe nogle beslutninger, så det vil kræve utrolig store ekstra investeringer, hvis man vil tage skridtet fuldt ud og lave en økologisk produktion.

Endelig vil jeg gerne sige, at jeg tror, prisen for det bliver høj. Jeg tvivler på, at en gris eller en kalv produceret på denne måde kan konkurrere med en frilandsgris og med en kalv, der er frit opdrættet, men tiden må så vise, om det er konkurrencedygtigt på det niveau.

Jeg vil gerne benytte anledningen til at kvittere for det professionelle forarbejde, der er lavet, og jeg er utrolig tryk ved, at de to nye økologiske mærker, non food-mærket og fiskemærket, er i fødevarerministerens hænder. Jeg mener faktisk, at miljøministeren kunne have god grund til at studere, hvordan der her er arbejdet, og hvad der skal til, for at man skal lave miljømærkning herhjemme. Det er ualmindelig konsekvent gennemført, synes jeg.

Addi Andersen (CD):

Forbrugerne har efterhånden en skov af mærker, og jeg tror ikke, at alle har et fuldstændig klart billede af, hvad det enkelte mærke dækker. Det er i orden, at producenterne skal have en mulighed for at kunne tilslutte sig forskellige kvalitetsmærkninger, hvis den enkelte producent mener, at det kan fremme hans afsætning og garantere en god og sund kvalitet, og jeg er ikke i tvivl om, at forbrugerne hurtigt vil sige fra, hvis ikke produktet er i overensstemmelse med mærkningen.

Det er positivt, at det skal være en frivillig ordning, og at omkostningerne ved at bruge et mærke skal bæres af de producenter, der ønsker at gøre brug af det pågældende mærke.

Da det tilsyneladende ikke medfører nogen større økonomiske eller administrative byrder og er frivilligt, kan CD tilslutte sig ministerens lovforslag, som jo bygger på forbruger- og erhvervsorganisationers anbefalinger.